

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 21456/2023
10.10.2024 године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Весне Субић, председника већа, Зорана Хацића и Драгане Миросављевић, чланова већа, у парници тужиоца Града Крагујевца, чији је законски заступник Градски правобранилац Града Крагујевца, против тужене Републике Србије - Републички геодетски завод, чији је законски заступник Државни правобранилац - Одељење у Крагујевцу, ради накнаде материјалне штете, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 3215/21 од 11.01.2022. године, исправљене решењем истог суда Гж 3215/21 од 05.07.2023. године, у седници одржаној 10.10.2024. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснована, ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 3215/21 од 11.01.2022. године, исправљене решењем истог суда Гж 3215/21 од 05.07.2023. године.

Образложење

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж 3215/21 од 11.01.2022. године, исправљене решењем истог суда Гж 3215/21 од 05.07.2023. године, одбијена је као неоснована жалба тужиоца Града Крагујевца и потврђена пресуда Вишег суда у Крагујевцу П 108/20 од 23.08.2021. године, којом је одбијен као неоснован тужбени захтев тужиоца, којим је тражио да се обавезе тужена да тужиоцу на име причињене штете због пропуста у поступању у роковима предвиђеним Законом о општем управном поступку и Законом о поступку уписа непокретности и водова које је довело до онемогућавања тужиоца Града Крагујевца да ужива своја имовинска права која поседује на пословном простору у улици ... број ... у Крагујевцу, површине 246,20 м², уписаног у ЛН бр. ... КО ... на к.п. бр. ... и да предметни пословни простор издаје у закуп по цени од 5.000 евра, у динарској противвредности, по којој цени закупнине предметни пословни простор издаје држалац истог – Привредно друштво „Робне куће Београд“, а.д. Београд, у периоду од последње три године и то за период од 05.10.2017. године до 05.10.2020. године, исплати износ од 21.163.086,00 динара са законском затезном каматом од 05.10.2020. године, као дана подношења тужбе до исплате и обавезан је тужилац да туженој на име трошкова парничног поступка плати износ од 135.750,00 динара.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилац је благовремено изјавио ревизију, због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Врховни суд је испитао побијану пресуду у смислу члана 408. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/11...10/2023) и утврдио да ревизија тужиоца није основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности.

Према утврђеном чињеничном стању, тужилац је уписан као корисник пословног простора у ул. ..., број ..., на коме је као ималац права својине уписана тужена Република Србија. Тужилац је пред Основним судом у Крагујевцу покренуо поступак П 32636/10 по тужби од 13.10.2010. године против ПД „Робне куће Београд“, ради предаје у државину наведеног пословног простора. Закључком Службе за катастар непокретности од 19.05.2011. године, прекинут је поступак по захтеву ПД „Робне куће Београд“, да се на посебном делу објекта број 1, пословни простор 1 у приземљу зграде на кп бр. ... КО ... изврши промена носиоца права, због решавања претходног питања пред надлежним Основним судом у Крагујевцу до окончања наведеног поступка. Против наведеног закључка ПД „Робне куће Београд“ је изјавила жалбу, а Републички геодетски завод је решењем од 20.09.2016. године поништио Закључак Службе за катастар непокретности од 19.05.2011. године и вратио предмет првостепеном органу на поновно одлучивње. У међувремену, решењем Основног суда у Крагујевцу од 26.09.2011. године одређен је прекид поступка у наведеној правној ствари до правноснажног окончања поступка који се води пред Службом за катастар непокретности под бројем 952-3/2011-729 из разлога што је наведена одлука оцењена као претходно питање у наведеној правној ствари. У поновном поступку, решењем Републичког геодетског завода – Службе за катастар непокретности Крагујевац од 29.08.2019. године, одбијен је приговор ПД „Робне куће Београд“ на упис права на наведеној непокретности, против ког решења је ПД „Робне куће Београд“ изјавио жалбу. Парничне странке нису доставиле суду доказ да је РГЗ као другостепени орган у предмету који се води под пословним бројем 952-02-7431/19 одлучио о изјављеном правном леку. ПД „Робне куће Београд“ је 20.10.2009. године закључио уговор о закупу предметног локала са предузећем „Нолу“ Београд, на укупно 6+4 године, а потом је предузеће „Нолу“ Београд 03.07.2014. године, као уступилац, закључило уговор о уступању закупљеног локала са „Планета спорт“ д.о.о. Београд на период од 6+4 година, ради обављања своје пословне делатности у чијем закупу се и даље налази. Вештачењем од стране вештака економско-финансијске струке утврђена је висина закупнине за период од 05.10.2017. године до 05.10.2020. године, за предметни пословни простор.

Полазећи од овако утврђеног чињеничног стања, нижестепени судови су оценили да тужбени захтев тужиоца није основан, да тужилац применом правила о терету доказивања није доказао да је штета код тужиоца настала, да је штету тужиоцу проузроковала тужена својом кривицом и да између штете и поступања тужене постоји узрочно-последична веза, да се тужилац не налази у државини спорног локала, да чињеница да је против ПД „Робне куће Београд“ покренут парнични поступак ради предаје у државину предметне непокретности, сама за себе, без постојања

правноснажне пресуде, не доказује чињеницу да је захтев тужиоца за предају у државину основан. Тужилац тужбени захтев у овој парници заснива на наводној штети коју трпи на име изгубљене закупнине. Тужилац није доказао да је нудио у закуп предметни локал трећим заинтересованим лицима, нити да је обезбедио сагласност Републичке дирекције за имовину РС како би отпочео поступак односно био у могућности да наведени објекат изда у закуп према члану 22. Закона о јавној својини.

По оцени Врховног суда, нижестепени судови су правилно применили материјално право.

Наиме, одредбом члана 189. став 1. ЗОО, прописано је да, оштећеник има право како на накнаду обичне штете, тако и на накнаду измакле користи, а ставом 3. је прописано да при оцени висине измакле користи узима се у обзир добитак који се могао основано очекивати према редовном току ствари или према посебним околностима, а чије остварење је спречено штетниковом радњом или пропуштањем.

У конкретном случају, тужилац применом правила о терету доказивања у смислу члана 231. ЗПП, није доказао да је штета настала, да је штету тужиоцу проузроковао орган тужене својом кривицом и да између штете и поступања Републичког геодетског завода постоји узрочно последична веза, јер се тужилац не налази у државини спорног локала, а чињеница да је против ПД „Робне куће Београд“, покренуо парнични поступак ради предаје у државину предметне непокретности, не доказује чињеницу да је захтев тужиоца за предају у државину и основан, будући да је поступак тренутно у прекиду и да коначни исход парнице није познат, те да о његовом праву на државину предметног објекта одлука није донета.

Осим тога, тужилац није доказао чињеницу да би дошло до увећања његове имовине да је тужена поступала другачије, па су правилно закључили нижестепени судови да се начин на који је опредељен тужбени захтев тужиоца заснива само на претпоставкама тужиоца о најповољнијем исходу, у ком погледу су неосновани наводи истакнути у ревизији да тужилац трпи несразмерну штету. Чињеница да је у вези са предметним локалом ПД „Робне куће Београд“ закључио уговор о закупу са трећим лицем није објективни показатељ да би и тужилац био уговорна страна у наведеном уговору о закупу и да би евентуално предметни локал издао у закуп у висини одређеној у том уговору.

Неосновано се ревизијом тужиоца указује да су нижестепени судови погрешно применили одредбу члана 22. Закона о јавној својини, јер је наведеном одредбом у ставу 2. прописано да се давање на коришћење или закуп ствари у својини РС врши по претходно прибављеној сагласности Дирекције за имовину. Како тужилац није приложио нити један доказ да је прибавио потребну сагласност, нити да је покренуо поступак или предузео било коју радњу у циљу прибављања предметне сагласности на основу које би био у могућности да са другим лицима закључи уговор о закупу, па се спорно потраживање тужиоца не може квалификовати као измакла добит која је изостала према редовном току ствари. У том смислу ни дужина трајања поступка пред Републичким геодетским заводом нема утицаја на правилност и законитост побијане пресуде.

Врховни суд је ценио и остале ревизијске наводе којима се не доводи у сумњу правилност побијане пресуде, па ти наводи нису посебно оцењени.

Из наведених разлога, применом члана 414. ЗПП, одлучено је као у изреци.

**Председник већа – судија
Весна Субић, с.р.**

За тачност отправака
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић